

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 67'–69'

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 82

***Alimentacja, sprzedaż.** Katarzyna Musiałka, wdowa po Wojciechu Musiale z Górnego Przedmieścia, obecnie żona Wojciecha Maciołka, w obecności jego oraz wójta Górnego Przedmieścia Matyjasza Dąbrowy, Wojciecha Święcha i Błażeja Święcha zeznała, że sprzedała swoim sąsiadom małżonkom z Górnego Przedmieścia Marcinowi Burdzie i Zofii Zająconce za 80 zł pręt swej roli Hinkówka, położony na Górnym Przedmieściu przy roli Święchowskiej, wraz z domkiem, zakupiony ze swym pierwszym mężem. Wojciech Maciołka deklaruje pasierbom utrzymanie, wydanie pasierbicy za mąż oraz pomoc w osiągnięciu przez pasierba mistrzostwa w cechu tkackim. (1703)*

Rezygnuje Katarzyna Musiałka.

Przed sądem niniejszym landwójtowskim ławniczym myślinickim i aktami stanąwszy osobą swoją pracowita Katarzyna Pargarczonka, niegdy zmarłego Wojciecha Musiała z Górnego Przedmieścia myślinickiego pozostała wdowa, a terażniejsza Wojciecha Maciołka małżonka, z przytomnością tegoż małżonka swego, a oraz i z nim w obecności pracowitego Mat[yjasza] Dąbrowy, wójta Górnego Przedmieścia myślinickiego, i Wojciecha Święcha, także Błażeja Święcha, wyznała jest i wyznawa. Iż ona pręt role swojej własnej nazwany Hinkówka, z jedną stroną rolę Święchowskiej, a z drugą także Hinkowskiej rzeczony na Górnym Przedmieściu myślinickim leżący, sobie kupnem z [s. 68'] pierwszym mężem swoim Wojciechem Musiałem od Krzysztofa Kiszki nabyty, sprzedała pracowitemu Marcinowi Burdzie i Zofiej Zająconce, małżonkom, sąsiadom swoim, Górnego Przedmieścia myślinickiego obywatelom, za sumę złotych polskich ośmdziesiąt, a sprzedała grunt wolny i żadnym długiem niezawiedziony oraz i z chałupką czasy wiecznymi ze wszystkim prawem i dziedzictwem, które onej do tego gruntu służyło, nic sobie prawa bliskości ani dziatkom swoim przedawczyna do tej role nie zostawując. Ale wszystko prawo swoje, bliskość, dziedzictwo na kupicielów Burdów, małżonków, i dziatki ich wlewając, jakoż przez niniejszy zapis przedawczyna z terażniejszym małżonkiem Wojciechem Maciołkiem prawo na kupicielów Burdów, małżonków, wlewa, daje, daruje i grunt ten onym oraz i z chałupką, jaka na tym gruncie jest zabudowana rezygnuje, z sumy powziętej kupicielów kwituje i tak onych samych, jako i na potym wszelkich sukcesorów ich wiecznymi czasy wolnych czyni. A iż przedawczynej małżonek Wojciech Maciołek i z tąż małżonką swoją częśćkę dziatki^a po Wojciechu Musiale względem spólnego kupna ojcowskiego z matką ich przypadającą [s. 69'] zabiera,

przeto oprócz tego, że onych nie tylko z młodych lat żywi i okrywa, obiecuje p. ojczym pasierbicy Reginie, gdy ją Pan Bóg opatrzy przyjacielem za mąż dopomóc, a pasierbowi Jędrzejowi w rzemieśle tkackim, którego jest magistrem, ćwiczenie przystojne dać i do masteriej słusznie przyłożyć się.

^a *wyraz poprawiany*